

Příběh lidskosti

Autor: Zdeněk Voráč

Název: *Svět je jako labyrint. Labyrint, kterým procházíme.*

Kategorie: B

Postupný ročník: 7. třída (7.A)

Věk: 12 let

Adresa školy: ZŠ a DDM Krasohled Zábřeh, Severovýchod 484/26, 789 01 Zábřeh

Jméno pedagoga: Mgr. Ivana Mertová Pobucká

Kontaktní telefon a email: 777 364 603

mertovapobucka.ivana@zssvzabreh.cz

Svět je jako labyrint. Labyrint, kterým procházíme.

Svět je jako labyrint. Labyrint, kterým procházíme. Nacházíme v něm štěstí i neštěstí, radost i starost. Někdy najdeme novou a lepší cestu, která nás dovede na vrchol, nebo nás jen posune k cíli. Někdy jdeme cestou, která se nám jeví jako ta správná, ale není. V tom případě musíme najít jinou, jenže je to těžké. A právě o těchto slepých uličkách bude řeč. Budu o nich psát, jaké jsou, kdy je to doopravdy slepá ulička a případně jak to zvládnout. Tak by to chtěl i Komenský, chtěl by abychom se znali a věděli, jak správně se vším naložit.

Slepé uličky nás mohou v životě potkat kdykoli. Možná jste v jedné i teď, nebo jsem v jedné teď i já. Tato cesta, kterou kráčíme se nám může zdát jako ta nejlepší a také může být, ale také nemusí. Například nastoupíte na školu, daří se vám, našli jste si kamarády a vše se zdá být přímo super. Ale najednou si vaši kamarádi najdou jiného, který je úplně jiný než vy a zjistíte, že jste si vybrali špatně. Do toho zjistíte, že vás ta škola, a to téma úplně nebaví a chtěli byste si obor měnit. A co teď? Co budete dělat? Možná si říkáte: „Proč? Proč zrovna vy?“ Nejde to přeci tak jednoduše. Ale jde to zvládnout. Když budete chtít, doopravdy to zvládnete. Ale jak? A právě teď, v této chvíli, ať už v tomto uvedeném příkladu, nebo v jakékoli jiné chvíli musíte začít, rozhodnout se co uděláte, protože jindy už bude pozdě. Když to řešit nebudete, tak se do sebe zhrouťte. Musíte se přes to přenést. A pokračovat trochu jinak.

Já osobně jsem si také prošel spousty cest, na kterých jsem zabloudil a myslím si, že i vy. Několikrát se mi něco, na čem jsem dlouho pracoval neosvědčilo nebo pokazilo. Někdy jsem se do něčeho tak zadumal a věnoval tomu tolik energie, že jsem zapomněl na další důležité věci a nevěděl, jak to napravit. Také znám i některé lidi, popřípadě děti, kteří si také prošli slepými uličkami. Naše společnost se ocitla ve slepých uličkách už také častokrát a pořád nějak existuje. Jednou z nich byla světová válka, epidemie nebo hladomory.

Jak jsme si teď dokázali, život je doopravdy jako labyrint. Někdy dobrý, někdy špatný. Tak jako v labyrintu musíme najít správnou cestu, musíme i v životě. Jan Amos Komenský to dobře věděl. A také si několika slepými uličkami prošel, když mu zemřela žena a děti, když musel odejít do zahraničí nebo když mu nevytiskli některá jeho díla. Tak jako ve výše zmiňovaném příkladu se může stát, že přijdete o kamarády. Tak i tito kamarádi mohou po několika chvílích s někým zjistit, že jste ten pravý kamarád byl/a vy. Život je totiž nevyzpytatelný. Chování všech se mění podle doby nebo v jaké jsou uličce světového labyrintu. Jestliže jste ve slepé uličce

a víte to, vaše chování se změní, tím pádem se může změnit chování kohokoli, s kým se dennodenně scházíte. A zase naopak, někdo, s kým se často vídáte je v jiné situaci a jeho změněné chování se může podepsat i na vás.

V průběhu života se každý člověk mění. Má na to vliv doba, situace i kolektiv. Kolektiv může kohokoliv velice změnit. Jako příklad si uvedeme malé dítě, které nastupuje do školky. Jakmile začne školku navštěvovat se také jeho chování změní. Začne si třeba více bránit své věci, protože ví, že mu je tam někdo bral. Když nastoupí do školy, tak se mu chování změní zase, dokonce několikrát do konce devátého ročníku. A to samé na střední škole. Nyní si řekneme pár důvodů proč. První důvod je asi jasný, vyvíjí se. Druhý důvod je změna prostředí. A ten třetí je určitě kolektiv. Tím se nemyslí jen spolužáci, ale také rodina. Ten kolektiv jeho věku má ale asi vliv největší. Většinou se nechce moc odlišovat, aby se mu nesmáli, nebo aby nějaké kamarády měl (samozřejmě odlišnost neznamená konec kamarádství, ale spoustu dětí i dospělých to tak bere). Proto častokrát někteří dělají věci, které by normálně nedělali. Druhý kolektiv je, už zmiňovaná, rodina. Tam se může stát spousta věcí, např.: úmrtí blízkého, rozvod rodičů, přestěhování se, když se někdo rozhádá, úraz blízkého, a tak bychom mohli ještě nějakou dobu pokračovat.

Ted' se vrátíme k těm slepým uličkám našeho životního (světového) labyrintu. Když se zamyslíte nad minulým odstavcem, tak určitě najdete několik těžkých chvil, tedy našich slepých uliček. Přes všechny se nějak musíme přenést. I když je to těžké se přenést přes ztrátu blízkého, přeneseme se. Je jasné, že se někdy truchlí, nebo v jiných případech se vyčítá, či smutní. Najdeme si jinou cestu labyrintu. Vždyť to nebyla jediná a najít jinou je občas těžké, ale vždy se nějaká najde. Náš hrdina Komenský se s tím také vyrovnal, i když určitě chvílemi truchlil.

Komenský žil v době, která pro něj nebyla ani trochu příjemná. Jednak nepřistoupil na katolickou víru, a tak musel odejít ze své milované země. Vzdělávání bylo určitě také těžké. Proto se snažil najít vhodnější způsob výuky, a to se mu také povedlo. Kromě změněného školství se také snažil změnit chování lidí, aby si uvědomovali, jak se chovat nejenom k sobě, ale k také k druhým. To se mu ale nepovedlo. Proto vzniká tento projekt, aby si alespoň někteří uvědomovali to, o co usiloval a zkusili v tom pokračovat.

Není špatné se na chvíli zastavit. Odpočinout si od uspěchaného rytmu života, zapomenout na problémy a oddechnout si. V jednom takovém oddechnutí se i zamyslet nad životem. Zkusit přemýšlet co jsme dokázali a jestli naše aktuální cesta je doopravdy ta, kterou chceme jít. Za pár let může být vše jinak, ale je dobré mít plán, svůj sen. Když Jan Amos Komenský řekl: „Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykračoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“ Myslel tím nejspíš něco takového jako to, o čem píší. Také chtěl, aby každý znal svou cestu.

Zdeněk Voráč (12)